3de. Jaargang. Curacao den 3en. Juli 1886. N° 131

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt eiken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor eiken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU. VAN DIT BLAD
OP CURAÇAO,
PLEIN VAN PIETERMAAL, N° 129.

De Agentuur
ten huize van de Heeren
JAN ELLIS, *Curaçao.* — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, *Aruba.* — Playa.
JOSÉ A. ROSA HERRERA, *Bonaire.* - Playa.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugar.n foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.
aankomst alhier:

4 Juli	*Harrison*	van Liverpool
5 Juli	*Maracaibo*	„ Maracaibo

CALENDARIO.
Juli.

4	DOMINGO.	III despues di Pentec.
5	LUNA.	S. Miguel de los Santos, c.
6	MARTES.	Sta. Godeliva, v. i m.
7	RAZON.	S. Feraan, ob.
8	HUEBES.	Sta. Isabel, reina.
9	VIERNES.	Stoe. Martirnan di Gorcom.
10	SABRA.	Stoe. Siete Roeman, mm.

STAND DER MAAN.
E. K. 8 Juli 8 ure 42 m. A. M.

Opkomst der Zon:
8 Juli 5 ure 37 min.
Ondergang der Zon:
8 Juli 6 ure 23 min.

SCHEEPSTIJDINGEN.
vertrek van hier:

7 Juli	*Paket-sch.*	naar	St. Thomas.
7 „	*Valencia*	„	New-York
9 „	*Maracaibo*	„	Maracaibo.

NEDERLAND.

I.

Weken lang was het Moederland ten prooi aan een onbloedigen maar niettemin allerheftigsten Verkiezingsstrijd. Een dubbele strijd moest aan de stembus gestreden worden: voor de Provinciale Staten en voor de Tweede Kamer onzer Staten-Generaal. Wat de stemming betreft voor de Prov. Staten, zij viel reeds in den aanvang ten gunste van de anti-liberalen uit. Ook over de herstemming konden dezen tevreden zijn. „De *clericale stormloop* op de zetels der Provinciale Staten" — zoo heette in de N. Rott. Ct. het gezamenlijk optreden van Katholieken en Anti-revolutionairen bij de verkiezingen — had tot verblijdende einduitkomst, dat op de Liberalen een twintigtal zetels veroverd werden. Over de geschiedenis van dien strijd tegen het liberalisme en betreffende de overwinning der vereenigde Katholieken en Anti-revolutionairen schrijft De Standaard: „De kloppartij begon reeds in '80; nam breeder evenredigheden aan in 1883; won in krachten bij velerlei tusschentijdsche verkiezing, en wierd met ongemeene kracht voortgezet bij de stembus van '86.

„Gevolg waarvan dan ook was, dat bij deze ééne verkiezing een 25 zetels aan de liberalisten zijn ontnomen en op hun tegenstanders over zijn gegaan; makende alzoo voor hen een verschil van 50 stemmen. Want immers, zij verloren er niet alleen 25 maar wij wonnen er 25, wat feitelijk 50 stemmen scheelt.

„Niet enkel heeft de alleenheerschappij der liberalisten in de Staten dan nu ook uit, maar wat meer zegt, delven zij nu reeds het onderspit in *drie* provinciën (Noord-Brabant, Limburg en Utrecht); staan ze in één provincie, Gelderland, *à pari*, zoodat het lot zal moeten beslissen; en zien ze krachtige minderheden tegenover zich staan in Zuid-Holland, Zeeland en Friesland. Slechts in de vier provinciën Groningen, Drenthe, Overijsel en Noord-Holland zetten ze het oude spelletje nog voort. Voort, niet zonder verlies, want ook in drie van deze vier provinciën boetten ze zetels in, maar dan toch met oppermacht.

„Dit resultaat is voor de liberalistische partij een *Memento mori*, waar ze wel liefst over zwijgt, dat ze wel zoo goed mogelijk aankleedt en opkuikt, maar dat niettemin een boos voorteeken is voor het afnemen van haar politieken invloed."

Nog meer in bijzonderheden heeft men de gevolgen berekend, welke deze Verkiezing eenmaal zou kunnen hebben voor de Eerste Kamer. In ons Hoogerhuis staan thans de anti-liberalen tegenover de liberalen als 9 tegen 30; verondersteld nu, dat ook de Eerste Kamer in de eerstvolgende drie jaren ontbonden wierd—hetgeen met het oog op eene nog altijd in de lucht zwevende Grondwets-en Kieswetsherziening lang niet tot de onmogelijkheden wordt gerekend—dan zou de anti-liberale minderheid tot 15 tegen 24 kunnen stijgen.

Den 15n. Juni hebben de verkiezingen voor de Tweede Kamer plaats gehad. De uitslag daarvan is ons natuurlijk nog niet bekend. Gereedelijk zou men de hoop mogen koesteren, dat ook thans weder het anti-liberale kamp is versterkt geworden. De liberalen zullen zich echter geducht te weer hebben gesteld, als duidelijk is uit het forsche bazuingeschal, waarmede zij ten strijde werden opgeroepen.

„Clericaal of liberaal, — schrijft het *Vaderland*, — dat moet en zal weder de leus zijn bij deze verkiezingen.

„Ditmaal meer dan ooit.

„Wij weten zeer wel, dat, als het liberalisme zich eenvoudig oplost in anticlericalisme, dit woord slechts een zinledige klank wordt. Wij weten zeer wel dat de tekortkomingen der liberalen velen zijn geweest, en dat jarenlang de plicht om een politiek van hervormingen in te wijden onder allerlei gekibbel is verzuimd. Maar wij weten ook dat het thans niet het oogenblik is, oude geschillen op te rakelen en ondergeschikte verschilpunten breed uit te meten. Wij weten dat, wil de liberale partij weder hervormingspartij worden, een eerste vereischte is, dat zij meerderheid zij. Wij weten dat de strijd tegen den gemeenschappelijken vijand fel zal zijn; dat ban en achterban moeten opkomen, en dat geen der liberale krachten in dezen kamp kan worden gemist. En wij weten ook dat in den tegenspoed de band hechter is geworden, en dat, als niet alle voorteekenen bedriegen, de gemeenschappelijk te volgen gedragslijn thans allen liberalen klaar voor oogen ligt."

Geen andere strijdleus dus dan *Clericaal* of *Liberaal*. 't Is fraai! Na zoovele vergaderingen van liberale *Unies*, zoovele bouwstukken van *Vrijmetselaars-loges* en zoo eindeloos vele *Nuts*-voordrachten kunnen de liberalen bij hun verlichte volgelingen met geen anderen gemeenschapsband aankomen dan met een.... scheldwoord. Het is alsof zij den liberalen kiesgerechtigden, die zelf over hun liberalisme beschaamd zijn, toch de kreet willen afpersen: „Liever Turksch dan Paapsch!"

Edeler is de leus van Katholieken en geloovige Protestanten: zij strijden voor de vrijheid van godsdienst, voor de rechten van het huisgezin, voor de gelijkheid van rechtsbedeeling door de tijdelijke macht, voor het doen verdwijnen uit onze wetgeving van zoovele onrechtvaardigheden als er besloten liggen in art. 194 van de Nederlandsche Grondwet; — en dat alles vatten zij te zamen in *hun* leuze: rechtvaardigheid en eerlijkheid op het stuk van *Onderwijs*."

„Alleen door eensgezindheid onderling — schreef De Tijd — en door samenwerking met de Protestantsche anti-liberalen kunnen wij ten noorden van den Moerdijk er komen. Ook in Zeeland zal het niet anders gaan." Echter vertoonden zich reeds een paar dagen voordat die woorden geuit werden, onheilspellende teekenen in het anti-liberale leger. Hetzelfde blad waarschuwde nog bijtijds wellicht, en luidde krachtig de alarmklok. De volgende edele woorden richtte de Redactie tot de katholieke kiezers van Nederland.

„De berichten, die wij aangaande verkiezingszaken uit verschillende districten ontvangen, vervullen ons met diepe bezorgdheid.

„Niet, dat opgewektheid voor den strijd aan de katholieke kiezers zou ontbreken, of dat de band, welke de kiezers en de afgetreden afgevaardigden, die pal hebben gestaan voor hun belangen, verbindt, zou verzwakt zijn. Voor geen van beiden bestaat gevaar. Veeleer duchten wij, dat de katholieke kiezers, door vroeger behaalde gedeeltelijke overwinningen, hier en daar overmoedig zijn geworden. Men meent *alleen* te kunnen wat tot dusver niet anders dan door inspanning van vereenigde krachten te bereiken viel. Men speelt hoog spel in onderscheiden districten. Voor het oogenblik noemen wij alleen het district Goes, maar ook voor andere districten moeten wij ons hart vasthouden.

't Spreekt vanzelf, dat indien eenmaal dappere,—zij het naar onze meening al te roekelooze—handen het vaandel onzer partij buiten onze eigene slaglinie te midden van den vijand hebben gebracht, dat het dan de plicht is van al onze vrienden—een plicht, waaraan ook wij-zelven niet zullen te kort schieten—alle pogingen in het werk te stellen, ten einde de vermetelen ter hulp te komen. Zóó iets is meer gebeurd.

Gelukt een dergelijke poging, dan wordt de moed, welke eigenlijk overmoed behoorde te hee-

ten, van hen die op eigen krachten vertrouwden, algemeen geprezen. Zoo ons woord echter in districten, waar men nog wankelende is, eenigen invloed kan uitoefenen, vermanen wij met allen aandrang, dat men toch aan de oude, beproefde regelen van krijgsbeleid blijve vasthouden. Waaghalzerij bij verkiezingen deugt nooit, maar kan nooit grooter schade aanrichten dan bij een ontbinding als deze."

Twaalf dagen later hebben de partijen slag geleverd. Beiden, als uit het bovenstaande blijkt, toonden evenveel moed en beslistheid om hunne zaak met alle kracht te verdedigen; beiden evenzeer zweefden tusschen hoop en vrees aangaande den uitslag van den strijd. Wij voor ons dienen geduld te oefenen, tot telegraaf of mail ons nadere inlichtingen daaromtrent gelieve mede te deelen.

Triunfo di Iglesia Católica.

—o—

(*Sigimentoe*).

Hopi di nos lezadornan, "koe a leza", probablemente lo a mira coe ciertoe admiracion, koe pa nos moestra mas claramente triunfo di Iglesia Catolica riba Cultuurkamp, nos a tribi menta na mees tempoe nomber di *Canossa*. E nomber-ai lo mester a zona raar den nan orea. Nomber di Canossa lo mester a presenta den nan imaginacion un concepto di Iglesia Catolica henteramente contrario di e concepto, koe nos kier haci nan forma di dié. A lo menos, Canossa i su historia no ta haci hende corda riba nada otro sino riba e usurpacion "asina generalmente conocir" di un Papa Romano; riba su misjimentoe caprichoso i arbitrario den gobiernoe temporal di pueblonan; riba dureza, insensibilidad di Papa Gregorio VII; riba humiliacion di Alemania pa Roma tirano. E palabra Canossa ta doena un parcementoe, koe Catolicanan, mees cos koe e célebre von Bismarck, no sabi na oenda Canossa ta.

Pa Catolica i no-Catolica, historia di Canossa tabata scirbir i huzgar di diferente manera; i ta di jama atencion koe ni e historia-ai ni su huicio, segun historiador Catolicanan, no ta excita awendia mas contradiccion di hombernan, koe a gana laurel di fama riba terreno di scirbimentoe di historia, i koe sinembargo *no* ta Catolica. Esainan a haci un critica *imparcial* di Historia, i p'esai mees nan huicio ta un triunfo mas pa Iglesia Catolica, koe ta mira su honor generalmente i claramente reparar na bista di e calumnia históricanan di e pretendido hombernan di ciencia.—Larga nos recorda aki anto, lo ké tin relacion coe e historia di Canossa.

Na anja 1076 Emperador Enrique IV a jena midir di su crueldadnan contra Iglesia i Estado. Apesar di continuo protestanan di Papa el a sigi bende dignidad i servicio Eclesiásticonan coe su amigoe i partidarionan pa placa. El a establece Obispado i Abdia na su gustoe; ¡i e Criaturanan-ai di poder temporal mester a sostene, proteha i propaga pureza di doctrina i di moral den Iglesia di Cristoe! Si hende corda aki riba nos actual *Obispoe di Estado*, Reinkens, i su rebanjo, anto nan lo por forma mas ó menos un idea na ki desprecio e Emperador Aleman, Enrique IV, a entrega dignidadnan di Iglesia, na ki grado di degradacion el a pone moral Cristiana. Coe orden di e Emperador-ai su obispoe *nacionalnan* a reuni nan na Worms (1076) huntoe coe algun principe, i den e concilio respetable-ai nan a declara Papa Gregorio VII como desvestir di su dignidad Papal. N'e tempoe-ai Papa a pone Enrique IV for di comunicacion coe crejente catolicanan i el a excomulgé, pasobra e Emperador-ai tabata culpable, no solamente di a comete simonia i otro usurpacion mas contra Iglesia Catolica, ma también pasobra el a hacié culpable na adulterio público i na cisma.

Poco despues di e excomulgacionai Principe Alemannan a reuni nan den Asamblea di Estado na Trier. Den e reunion-ai, na oenda Enrique IV también a manda su representantenan, e Principenan a examina accion públiconan di e Emperador,— i a resulta koe henteer su bida tabata un cadena di iuhusticia, kibramentoe di palabra, crimen i violencia contra Iglesia i Estado, contra su subditonan i contra strangeroe; asina mees también a bini na clá, com Enrique IV tabata pone su Imperio na desprecio, com é tabata ruiná e Imperio, koe promer tabata asina floreciente i poderoso. Apesar di promesa solemnenan di Enrique, koe é kier a repara toer su inhusticianan, e Principenan na Tier a resolve di kité i nombra un otro Emperador na su lugar. Ni e representantenan di Papa, koe tabata presente también na é reunion, no por a movê e Principenan na ningun condescendencia coe e Emperador infiel i criminal. Por ultimo toer dos partida a resolve di manda invita Papa Gregorio VII pa é mees bini na Alemania (Augsburgo), afin di bin arregla personalmente e "cuestionnan Eclesiastico i Politico." Papa a acepta e encargo-ai, asina honroso koe altamente dificil, i el a poné na biaha pa Augsburgo. Mientras tantoe Enrique IV a sali pa Roma, coe su esposa Bertha i su jioe Coenraad, di tres anja, i coe algun otro hende mas. E tabatin presentimiento koe lo no a sali nada bon p'é for di e Asamblea di Augsburgo, i p'esai, aunke en vano, el a busca di haci koe Papa no abandona Roma, ma arreglá e asuntoe pendientenan amigablemente coe n'é, i "no den un Asamblea asina numeroso i pasionar." P'esai Enrique a resolve di bai é mees na Italia; é tabata spera gracia for di Papa Gregorio su generosidad i sintimentoe sinceronan, mas bien koe for di e Príncipe indignarnan." Enrique i Papa a contrá coe otro na castillo Canossa. Enrique a dirihié na Marqueza Matilda, su parente, na Marquesnan di *Azzo di Este*, na *Mate Hugo di Clugny* i otro personanan koe tabata e tempoe-ai na Canossa, pa nan pidi p'é absolucion ó derogacion di e pena Eclesiásticonan. Gregorio VII a manda bisa Enrique, koe é bai defendé na Asamblea di Estado, si é ta asina tantoe coubencir di su inocencia; "é (Papa), na ausencia di kehadornan, no por a husga riba asuntoe di e acusado." Enrique a responde koe lo é someté na sentencia di Asamblea; ma Papa no por a acepta e promesa-ai, posobra é tabata conoce caracter infiel i hipócrita di e Emperador masjar bon.

Obheto di Emperador Enrique su biaha na Italia tampoco no tabata un secretoe pa Gregorio VII. Pronto lo a cumpli un anja i un dia di e excomulgacion Eclesiástica; i, segun derechonan di Edad-Media, e ora-aí e Emperador excomulgar lo a heda cerar for di toer gobiernoe civil también. Como Catolica anto, tabata di muchoe importancia pa Enrique, koe é tabata librar di e castigoe Eclesiástico. Pa koe esaki a sosode Papa tabata exihi mas ainda koe e penitencia pública di coestumber, koe Enrique a toema riba dié: no solamente é mester a moestra arrepentimiento di su crimennan, ma también é mester a repara asina tantoe posible e inhusticianan koe tabata existi; esta: kita e obispoe cismáticonan, bolbe pone e bien i dignidad eclesiásticonan, koe el a apropia i parti ilegalmente, na nan destino legitimo, etc. etc. Solamente bao di e condicionnan-aí, i koe Enrique lo a bai entendé despues coe e Principenan na Asamblea di Augsburgo, Papa Gregorio VII a jega na aboli e castigoe Eclesiásticonan.

Nos a mira caba, koe contramentoe di Papa coe e Emperador na Castillo Canossa tabata henteramente pa casualidad: koe Enrique IV coe su boluntad propio, i no obligar pa Papa, a someté na e penitencia fuerte, coe cual Papa, Emperador i Reinan di e tempoe-ajá tabata sinti nan mees poco rebahar koe ultimo di nan subditonan. Scirbidor PROTESTANTNAN, manera Duller, Dittmar, i otro mas ta elohia como *admirable* e dulzura, koe na e ocasion-aí Papa Gregorio a usa coe Enrique; di manera koe e Emperador no por a acusa Papa ni pa *serevidad* di e penitencia eclesiástico ni pa su *rebahamentoe*. Den su obra *Der Kampf zwischen Papstthum und Königthum von Gregor VII bis Calixt II*, Ibach ta bisa, koe e scirbidornan, koe kier papia riba e cuestion importante-ai i huzga sucesonan di promer-ajá solamente segun nos tempoe — sin koe nan por drenta espiritu di tempoe di Edad-Media — "no tin derecho di huzga ni sentenciá." — Un profesor PROTESTANT, *von Pflugk-Harttung*, a bisa den un conferencia, koe el a tene "Riba Canossa" na December di 1882: "Ta inexacto, pa hende doena n'e palabra *Canossa* e interpretacion di humiliacion di masgrandi di Imperio Aleman pa Poder Papal. Ningun cronista di promer tempoe-ajá no tin aí-riba e opinion— i actualmente ainda asina propaga: e opinion-akí ta un falsificacion di *scirbidornan di despues*."— Nos no kier molesta nos lezadornan trecendo akí mas testimonio di scirbidor *no*-Catolica (†), koe ta bofón di toer e concepto romanticonan di Historia di Canossa, haciendo homenage (manera Gregorovius) na *caracter casi sobrehumano* di Papa Gregorio VII, koe otro a calumniá asina tantoe. Berdaderamente, ciencia historica di awendia ta papia di *Canossa*, *Inquisicion*, *Galileo*, *Anochi di San Bartolomeo* i otro di e historianan-ai, di na manera, koe seguramente lo no ta tancoe na gustoe di hopi di esnan, koe ta odia Papa i Iglesia Catolica. Nos ta tribi jama esaí: Un triunfo di BERDAD, i p'esai mees: Un triunfo di IGLESIA CATOLICA na mees tempoe.

(*E ta sigi*).

(†) Por ehemplo *Floto* i *Sugenheim*, koe ta papia di Papa Gregorio VII coe espresion basta fanático ainda: *Gregorocie*, promer ciudadano Protestant di Roma, etc., etc.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Gouvernements-Besluiten.

Curaçao, 3 Juli 1886.

Door Lambertus Marticles is bij request aan den heer Gouverneur dezer kolonië vergunning verzocht om zich voortaan met weglating van den geslachtenaam Marticles, te schrijven en te teekenen Lambertus Maduro.

Geschiedende deze aankondiging in gevolge de art. 55 tot en met 61 van het Burgerlijk Wetboek voor deze kolonie.

De Sergeant D. B. Senior aangesteld tot Sergeant-majoor bij de Stedelijke Schutterij.

De Gouvernements-Secretaris,
HELLMUND.

DINSDAG hield de Koloniale Raad, onder Voorzitting van den HoogEdl. Gestr. Heer Gouverneur, een openbare zitting. Aan de orde kwam het eerst een verzoekschrift van eenige ingezetenen, stekkende om het lossen van steenkolen elders dan aan den Waterkant te doen plaats hebben. Werd besloten het ten fine van onderzoek en rapport naar een Commissie te verzenden, bestaande uit de Leden Daal, Leyba en Schotborgh.

De ontwerp-begrooting voor het dienstjaar 1887 kwam vervolgens in behandeling, en werd na cenige discussie goed gekeurd met het volgende viertal wijzigingen:

1° Art. 67 (Kosten voor het verbeteren van het muntwezen) werd gebracht van ƒ 80,000 op ƒ 5,000.—

2° Art. 172 (Verbetering van de St. Anna baai enz.) verminderd tot ƒ 15,000.

3° Art. 173 (Herstelling en onderhoud van de kaden, enz.) werd, na afstemming van het kadeplan, met ƒ 5,000 verminderd.

4° Art. 186 (Art. I Afd. Pensioen) verminderd met ƒ 3500, pensioen van den voormaligen Gouverneur *v. Heerdt tot Eversberg*.

Bij de behandeling van art. 186 sprak het lid LEYBA een rede uit, waarin gewezen werd op het zorgwekkende feit van de jaarlijksche vermeerdering der pensioen-gelden. Daarvoor wordt thans reeds 1/6 van het eindcijfer der geheele begrooting uitgetrokken. Een betere regeling van de pensioen-wet mag dus niet langer uitgesteld worden, en middelerwijl dient gewaakt te worden, dat geen uitbreiding aan die wet worde gegeven. Hierop nu is niet gelet geworden bij de uittrekking van het bedrag van ƒ 3500 voor pensioen van den voorm. Gouverneur *v. Heerdt*. Deze was op Curaçao *Rijks*- en niet *Koloniale* [illegible]; het gaat dus niet aan om aan Z. H. Edl. een pensioen te verleenen uit de Koloniale Kas. Daarbij komt, dat genoemde Heer van hier naar Suriname en wel in hoogere betrekking is overgeplaatst; zijn pensioen kan dus niet ten laste komen van onze begrooting.

—De hier thuisbehoorende Engelsche brik *Curaçao*, kapt. J. H. Pauser, is op hare reis van New-York herwaarts, Dinsdagnacht op het Noordelijk punt van het eiland Klein-Curaçao gestrand. Het schip werd spoedig uiteengeslagen. Het scheepsvolk heeft zich kunnen redden; een gedeelte daarvan is den volgenden dag hier aangekomen. De lading ging gedeeltelijk verloren; de correspondentie werd gered.

—De Nederlandsche Schoener Gouverneur *van den Brandhof* vertrekt WOENSDAG a. s. naar de eilanden St. Martin, St. Eustatius en Saba. Brieven worden op den vertrekdag aangenomen tot 2 uur des namiddags.

—Melden wij steeds met voldoening de hooge onderscheidingen, welke den zonen van Curaçaosche familiën aan de Universiteiten van de Oude en Nieuwe wereld mochten te beurt vallen, met niet minder genoegen volgen wij de zeer belangrijke wetenschappelijke reis in het verre Oosten van onzen landgenoot den Heer C. Gorsira. Mr. Zijne reis naar Damascus en verder tocht naar de roemrijke steden Babylon en Ninive was reeds in zijn jongste schrijven aangekondigd. Evenwel werd het oorspronkelijk plan, om nl. zooveel mogelijk den weg te volgen langs de oostelijke streken van den Jordaan, wegens de politieke toestanden gedeeltelijk gewijzigd. Het Turksch gouvernement was namelijk in oorlog met de Drusen. Geen wonder, dat het Turksch escorte den reiziger niet wilde begeleiden door het gebergte, waar zij elk oogenblik aan een verraderlijken aanval dier geduchte vijanden waren blootgesteld. Wie echter, als de Heer Gorsira, vooraf met de geschiedenis dier land streken door en door bekend is, troost zich gaarne van zulk eene teleurstelling en kent belangrijke wegen en plaatsen genoeg om zich schadeloos te stellen. De reis werd dan voortgezet over Sasa. De reiziger teekent op deze plaats in zijn dagboek aan, dat hier volgens een plaatselijke en aloude overlevering de woonstede was van den Propheet *Job*. Voor men echter deze plaats bereikt heeft, moet men dagen lang vergeten dat er elders ook boomen en struiken groeien, om hun gemis hier niet te gevoelen; wel ziet men er de heuvelen en dalen met het gouden koren in rijken overvloed bedekt.

„ Sommige bijzonderheden in het

Boek van Job doen denken, dat het land van *Uz* wel niet gelegen kon zijn in *Mesopotamië*", zegt de geleerde reiziger. Ook wij zijn van meening, dat men de landstreek of stad *Hus* (Vulgaat) niet tusschen Euphraat en Tigris maar veeleer in het Syrische gedeelte van Azië zou kunnen zoeken. „De gesteldheid van de dieren en de levenswijze der menschen hier te Susa komen overeen met hetgeen daaromtrent beschreven is in het boek des Oudvaders. De huizen, waarvan de ruïnen nog bestaan, waren gebouwd van groote donkere lavasteenen, waarmede overigens geheel het land bedekt is. Thans doorkruisen gewapende benden Bedouïnen, Drusen, Turkomanen en Koerden het land en vermoorden elkander met de grootste onpartijdigheid. De ongelukken (het beroofd worden van have en vee en familieleden), die Job zijn overkomen, gebeuren waarschijnlijk nog dikwijls; bij het Turksch gouvernement echter ontbreekt of de goede wil of de macht om zulks te voorkomen. De Maagtonea, die tegenwoordig de inwoners tegen het hoofd der Pascha's en Turken aanheffen, zijn zeker zoo verheven niet als die van Job; maar in den grond dezelfde en bijna in dezelfde taal, doch soms gaan zij met de wonderlijkste Oostersche verwenschingen gepaard. Zelfs de mesthoopen, rond de ruïnen dezer aloude steden, behooren nog niet tot de onherkenbare zaken, welke ons hier uit het grijze verleden zijn overbleven."

De Heer C. Gorsira was welvarend te Damascus aangekomen: een benijdenswaardig heerlijken tocht zou hij van daar ondernemen over Aleppo langs de boorden van den Euphraat naar de stad van den geweldigen jager en koning Nemrod—*Babylon*. De hemel behoede en zegene verder den moedigen reiziger.

NEDERLAND.

Uit Wildungen meldt men aan het Haagsche *Dagblad:*

De gezondheidstoestand van het Koninklijk gezin laat niets te wenschen over, waartoe het aangename weder, dat hier heerscht, zeker veel bijdraagt. Dagelijks gaat Z. M. op bepaalde uren naar de Victoria-Georgebron, om het bronwater te gebruiken, en maakt daarna, in gezelschap van de Koningin en het Prinsesje, of met de heeren van het gevolg, flinke wandelingen. Rijden doet Z. M. niet, doch de Koningin doet met prinses Wilhelmina bijna elken voormiddag een rijtoer in de prachtige omstreken. De koninklijke equipage (Z. M. heeft paarden en rijtuigen herwaarts doen komen) baart in en om Wildungen veel opzien. Dikwerf ook maakt prinses Wilhelmina in haar ezelwagen rijtoertjes.

De villa, die door het koninklijk gezin bewoond wordt, is de "villa Göckeke," genaamd naar den eigenaar. Zij bevat 40 kamers, is vorstelijk ingericht en bevat alle mogelijke gemakken; de bediening enz. is uitmuntend, zoodat met grond mag gezegd worden, dat niets onbeproefd is gelaten om de koninklijke familie harer waardig te huisvesten.

Het gevolg, thans bij HH. MM. te Wildungen vertoevende, bestaat uit de dames jonkvrouwe Van de Poll, hofdame van H. M., miss Winter, gouvernante van H. K. H. prinses Wilhelmina, en de heeren generaal graaf Dumonceau, adjudant en secretaris des Konings, baron Sirtema van Grovestins, adjudant, baron Taets van Amerongen van Natewisch, kamerheer en jhr. Vegelin van Claerbergen, referendaris van Zr. Ms. kabinet.

—Het *Vaderland* wil weten, dat er in de laatste dagen meer dan eens dringende dépêches uit Indië zijn aangekomen om versterkingen van de legermacht aldaar; er wordt dientengevolge bij het leger zeer gewerkt op de indiënsttreding bij het Indische leger.

BUITENLAND.

ROME.—Het Gouvernement heeft de noodzakelijkheid erkend van aalmoezeniers bij de troepen in Afrika. Twee priesters, die zich onder de wapenen bevinden ten gevolge der jongste militaire wetten, welke volstrekt geen uitzondering toelaten voor geestelijken, zullen deel uitmaken van de garnizoenstroepen in Afrika. Men heeft thans bepaald, dat deze twee priesters zullen beschouwd worden onbepaald verlof te hebben wat aangaat den militairen dienst, maar voor den tijd van den gewonen dienstplicht als aalmoezeniers, met den rang van tweeden luitenant, bij het leger in Afrika zullen ingedeeld worden.

BERLIJN.—Keizer Wilhelm heeft om zijn ingenomenheid te betuigen met de geboorte van een Spaanschen troonopvolger, door den Duitschen gezant te Madrid aan den minister van Buitenlandsche Zaken den wensch kenbaar gemaakt, dat de personen, die veroordeeld zijn wegens het beleedigen der Duitsche vlag [ten vorigen jare, naar aanleiding van het geschil wegens de Carolinen.] gratie ontvangen.

—Op den 24n Mei jl. overleed de Duitsche geschiedschrijver Leopold Von Ranke, geboren 21 Dec. 1795 te Wiehe in Thuringen. Tot onderwijzer opgeleid, werd hij in 1818 leeraar aan het gymnasium te Frankfort en wijdde zich al vroeg aan de beoefening der geschiedenis. Reeds in 1824 gaf hij een werk uit over de Romaansche en Duitsche volken van 1494—1535. In 1825 werd hij hoogleeraar in de geschiedenis aan de universiteit te Berlijn en deed in het volgende jaar in het belang van zijn vak op kosten der regeering een reis naar Weenen en Italië. Deze reis duurde 4 jaren, en hij vond o. a. de bekende Venetiaansche gezantschapsberichten. In zijn vaderland teruggekeerd schreef hij achtereenvolgens een groot aantal geschiedkundige werken, ook bijdragen in allerlei tijdschriften. Hij was o. a. de stichter der *Jahrbücher des Deutschen Reichs unter den Saksischen Haus.* Natuurlijk vertoonde Ranke zich als den Protestantschen geschiedschrijver, maar tegenover de Katholieken heeft hij een zeer zeldzame onpartijdigheid aan den dag gelegd, hen o. a. verdedigd tegen de Maagdenburgsche Eeuwschrijvers en den weg gebaand voor de nieuwere historie-critiek, die de Katholieke waarheid in zoo heerlijk licht plaatst. Reeds in 1880 verscheen te Leipzig een uitgave zijner toenmalige werken in 45 deelen. De Koning van Pruisen benoemde hem in 1841 tot geschiedschrijver van zijn huis en de Koning van Beieren tot voorzitter der Historische commissie te Munchen. In 1865 werd hij in den adelstand opgenomen en op zijn 50 en 60-jarig feest en zijn 90sten verjaardag door Duitschland en de geheele wereld vereerd. Zijn verlies is schier onherstelbaar te noemen: in algemeene kennis der geschiedenis had hij zijn weerga niet.

ST. PETERSBURG.—De Russische pers wijdt aan de verbanningsziekte waaraan de Fransche radicalen lijden, eenige artikelen.

Het *Journ. de St. Petersbourg* is ten hoogste verwonderd dat men in Frankrijk aan den onpolitieken maatregel der verbanning van de prinsen van Orleans durft denken. Het blad acht een dergelijken stap door niets gewettigd.

De *Nowoja Wremja* gelooft, dat als het Fransche gouvernement tot dien maatregel overgaat, het de sympathie, die in grootere of mindere mate andere natiën tegenover de republiek koesteren, zal verliezen. Het Russische blad acht den maatregel hoogst bedenkelijk op het oogenblik dat de betrekkingen tusschen Duitschland en Frankrijk eerder gespannen dan wel hartelijker dreigen te worden.

BRUSSEL.—De uitslag van de verkiezingen voor de Provinciale Staten is den Katholieken gunstig geweest: van de 313 zetel wonnen zij er 178, de Liberalen 116.

Janson heeft bij de herstemmingen een nieuwe en zeer belangrijke overwinning te Brusel behaald. Er moesten 10 herstemmingen plaats hebben voor even zooveel leden der Provinciale Staten. Gekozen zijn 8 radicalen en slechts 2 liberalen. De beide laatsten waren aftredende leden: onder de 8 radicalen waren 5 aftr. leden en 3 nieuwe.

Het doctrinaire liberalisme is dus te Brussel verschrikkelijk geslagen: de radicalen zijn er baas.

—Het anarchistisch blad "Ni Dieu, ni Maître" houdt op te verschijnen. Daar de redactie te Brussel geen drukker meer kon vinden, is het laatste nommer te Genève uitgekomen.

MADRID.—Z. H. de Paus heeft bij gelegenheid van den H. Doop van zijn koninklijk petekind aan de Koningin-regentes een gouden kroon laten overhandigen, met het wapen der familie Pecci en met kostbare edelgesteenten bezet.

Koningin Christina en de Jonge Koning.

Omtrent den jongen Koning en diens moeder wordt aan **Daily News** uit Madrid door eene dame van het Hof geschreven:

„Het is geen etiquette voor een koningin van Spanje, om haar eigen kind te zoogen, en Maria Christina moest zich dat genoegen bij haar twee eerste lievelingen ontzeggen. Toen zij haar eerste kind, de kleine Mercedes, wilde zoogen, verzocht zij dringend dat men 't haar zou toestaan, maar met een zachten drang wist men de jonge moeder te beduiden dat zij daartoe niet sterk genoeg was. Zij overhandigde toen het lieve wichtje met een zucht aan de min uit het gebergte, die zoo donker van tint en door de zon verbruind was, dat men haar in het paleis de Afrikaansche noemde.

„Toen de minister Sagasta den pasgeboren Koning aan al de hoogwaardigheidsbekleeders, die hem in het aan de kraamkamer belendend vertrek opwachtten, getoond had, legde hij het aardige jongske weer in de armen der hertogin Medina de Las Torres. Deze dame, die een groote gunsteling van de Koningin is, droeg den zuigeling naar zijn moeder en sprak tot haar: „Kus uw Koning!" Maria Christina gaf haar eenigen zoon een langen, innigen kus en zeide met tranen in de oogen: „Wanneer iets mij schadeloos kan stellen voor alles wat ik geleden heb, dan is het de geboorte van mijn zoon."

"De twee kleine prinsessen Mercedes en Teresa waren opgetogen van blijdschap, een kleinen broeder te hebben, en vroegen haar Engelsche bonne „wie haar broertje gezonden had." Zij klapten in de handjes, toen men haar antwoordde: „Uw papa heeft hem uit den Hemel gezonden."

„De nieuwe Koning is een flink, gezond kind. Hij heeft een vrij donkere gelaatskleur, en toen Don Mateo Prascedes Sagasta den spartelenden kleine op zijn arm droeg, zette hij een keel op, dat de deftige eerste minister er haast verlegen meê was en een allermalst figuur maakte.

„De wieg van den kleinen Koning is hoogst eenvoudig. Maria Christina houdt van alles wat eenvoudig is. Dikwijls zat zij 's avonds kleine kleertjes voor haar kind te maken en werd hierin nu en dan geholpen door haar schoonzusters, de Infanten Isabel en Eulalia.

„De Paus zond zijn petekind een prachtige doopjurk, door Italiaansche dames vervaardigd; maar koningin Christina wenschte dat haar zoon ten doop werd gehouden in het lange kanten gewaad, dat zijn vader Alfonso XII, bij zijn doop, eerst 29 jaar geleden, droeg. Zij liet dit doopkleed voor die plechtigheid reeds eenigen tijd geleden in orde maken. Het prachtige geschenk van den Paus zal nu bij een andere gelegenheid worden gedragen, misschien op den dag dat de Koning voor de eerste maal in het publiek verschijnt."

NOTICIA.

Guera contra Clericalnan.

Despues di lo ke a sosode den Cámaranan di Hoelanda coe nengamentoe di parti di Catolicanan huntoe coe otro anti-liberalnan pa acepta enmendacion den Grondwet, mientras asuntoe di Openbaar Onderwijs no ta areglar manera nan kier, koeta: manera hustieia i derecho ta reclama, ta parce koe, apesar di toer esfuerzo impotentenan di Union i sociedad liberalnan i di logienan, iiberalismo hoelandes no por deseubri otro divisa pa su lucha, otro liga comun pa su adeptonan, sino "guera contra clericalnan." Na víspera di eleccionnan pa Tweede Kamer, koe lo mester a toema lugar dia 15 di e luna-aki, toer órgano liberalnan di Hoelanda, no solamente ta excita nan partidarionan na toema parti den eleccion, ma nan toer ta moestra clericalnan como e enemigoe comun, contra cual liberalnan meste dedica toer nan influencia, toer nan forza.

Un di e órgano liberalnan-ai, *Vaderland*, ta espresé den e términonan-aki:

" Clerical ó liberal, esai meste ta i lo ta atrobé divisa di eleccionnan di awor.

" E biaha-aki mas koe nunca.

" Si liberalismo reducié simplemente na anticlericalismo, nos sabi masjar bon, koe e palabra-aí lo no ta sino un sonido fofo. Nos sabi koe negligencia di liberalnan tabata masjar grandi, i koe hopi anja largoe nan a ocupa nan den toer sorto di disputa, sin corda di coeminza un politica di reforma. Ma nos sabi també, koe awor no ta momentoe pa saca toer diferencia bieuwnan i extende nos muchoe riba e puntonan secundario di diferencia. Nos sabi koe, si partido liberal kier bira partido di reforma atrobé, promer exigencia ta, koe é sea majoria. Nos sabi koe lucha contra e enemigoe comun lo ta fuerte; koe toer nos resortenan mester ta poner na movimiento, i koe nos no por faltá ningun forza liberal den e lucha-aki. I nos sabi també koe den adversidad liberalnan a uni nan mas estrechamente, i koe, si toer senjalnan no ta ganja nos, liberalnan toer tin bao di nan bista e caminda koe nan meste sigi."

Si ta berdè koe e exitacion-aí di *Vaderland* ta moestra palpablemente koe toer movimiento di liberalnan den eleccion ta contra clericalnan, no ménos clá toer hende por leza den su espresion entusiastanan, e miedoe, koe tendencianan favorable pa partido antiliberal ta inspira e luchadornan contra " e enemigoe comun."

Un desgracia.

E brik Ingles conocir aki coe nomber di *Curaçao chikitoe*, capitan J. H. Priest, a pega Dia Martis mei-anochi na Noord di Klein Curaçao, biniendo foi New-York pa aki. Como lamar tabata muchoe braboe, despues di un momentoe e barcoe a habri foi otro; afortunadamente su tripulacion por a salba, i un parti a jega aki dia Razon. Parti di carga i correspondencia també nan a logra di salba.

Biaha di nos compatriota Senjor C. Gorsira Mz.

Si semper nos ta comunica nos lezadornan coe satisfaccion toer distincion honroso, koe jioenan di Familianan di Curaçao ricibi na Universidadnan di Europa ó di America, coe mees tantoe satisfaccion nos a sigi e importante biaha cientifico di nos compatriota Senjor C. Gorsira Mz. te aleuw-aja den regionnan di Oriente. Den su ultimo carta caba el a participa su intencion di biaha na Damasco i despues na e glorioso ciudadnan Babilonia i Ninive. Ma é mester a troca un parti di su

promer plan di biaha, esta: di sigi asina tantoe posibel pasando contrera Orientalnan di Jordan, pa motiboe di complicacion politica ocasionar pa guerra den gobiernoe Turco coe Drusonan. No ta di estranjá, koe e guia Turco, koe tabata companja Senjor Gorsira, no kier a sigi su caminda den e ceroenan na oenda nan tabata corro riscoe di ta traicionalmente atacar na cada momentoe pa algun di e enemigoenan di gobiernoe Turco. Cualke hende koe, manera Senjor Gorsira, conoce historia di toer e lugarnan-aí profundamente, lo consolé fácilmente coe asina un trastorno, conociendo suficiente otro caminda i lugar di importancia, na oenda é por sigi su biaha i recompensá su promer des enganjo. Asina anto el a sigi su biaha pa Sasa. Aki Senjor Gorsira ta anota den su diario koe, segun un tradicion masjar bieuw di e lugar-aí, Profeta *Job* tabata biba ai. Hopi dia promer hende jega na Sasa, nan meste lubida, segun Senjor Gorsira, koe paloe i jerba ta nace i crece na otro lugar, a fin koe uan no sinti falta di e cosnan-aí; si hende ta mira toer e caminda cubrir coe grano.

Den su carta nos biahero ilustrar ta bisa: "Algun particularidad di "den boeki di Job ta haci hende "corda, koe *Uz* no por ta den *Mezopotamia.*" Nos també ta di opinion, koe e region ó ciudad *Hus* (Vulgata) no por ta buscar meimei di Eufrátes coe Tigris, ma mas bien den parti Siriáco di Asia. "Constitucion di animalnan i modo di "biba di hende aki na Sasa ta bini di acuerdo coe lo ke ta scirbir "den boeki di Patriarca bieuwnan. "Casnan, cual su ruinanan ta existi ainda, tabata trahar coe piedra "di lava, coe cual sucia ta cubrir "aki. Diferente banda armar, Beduinos, Drusos, Turcomanos i Kurdos, ta cruza e ciudad-aki actualmente, matando otro coe di mas "grandi imparcialidad. E desgracianan, koe a acontece Job, ta sosode ainda hopi bé; i gobiernoe "Turco falta ó bon voluntad ó forza pa evita esai. E kehamentoenan, koe habitantenan ta lamanta "actualmente contra Pasha i Turconan, no ta asina sublime manera espan di Job; ma den fondo "nan ta' moes cos, i casi coe e "mees lenguaje; algun bé nan ta "companja nan kehamentoenan coe "plegamentoe di mas particular. "Ni e basuranan, rondó di ruinanan di é ciudad bieuwnan-aki, no "ta pertenece ainda na e cos in-"reconocidonan, koe a sobra pa nos "aki di tempoe pasar."

Senjor Gorsira a jega Damasco gozando di perfecta salur. Di ai lo e sigi un biaha, koe ta di envidiá pa su boeniteza i sublimidad; foi ciudad di Aleppo lo é pasa pa riberanan di rioe Eufrátes té na Babilonia, ciudad die rey-jagedor Nemrod. ¡Cieloe companja senjor Gorsira i bendicioné mas adilanti den su biaha!

Trastorno.

Den último dianan di Mei a jega na Rotterdam, como pasagero bordo di un vapor Ingles, un *Commis voyageur*, koe a bai Hoelanda coe muchoe speranza di haci bon negoci coe su articulonan, koe ta: cos di glas fini. Durante su biaha e pober hombera contrá coe toer sorto di trastorno. Apenas el a barca na Inglaterra i koe vapor a sali, el a nota, koe el a loebida su horlogie i direccion di toer e casnan di Hoelanda, koe é kier a bisita. Ora el a mira esai, el a coho su portefeuille i el a sinta riba dek ta listra aden pa mira si é por haja algun nota ó cualké cos pa judé coe e direccionnan; a bini un bientoe fuerte, koe a ranca su portefeuille foi su manoe i tiré na awa; aí-den é tabatin casi toer su placa. Ora el a desembarca na Rotterdam, el a trompeca riba un paloe, el a cai i toer su muestranan a kibra. Coe un poco placa, koe é tabatin den su sacoe, é mester a boesca un hotel barata na Rotterdam, i spera té ora é ricibi noticia foi London.

Boenita accion.

Segun *Times* di Londen ta conta, Emperador di Alemania a manifesta su contentamentoe coe nacementoe di un heredero di corona Spanjó, dunando un prueba di nobleza di su coerazon. Pa intervencion di Plenipotenciario Aleman na Madrid, Emperador Wilhelm a pone, na e ocasion-aí, na conocementoe di Ministro di Relaciones Exteriores Spanjó, su deseo pa doena pordon di nan pena na toer e hendenan, koe tabata condenar anja pasar pa ofensa hacir na bandera Aleman, tempoe di e diferencia, koe cuestion di Islas Carolinas a ocasioná den Spanja coe Alemania.

Ni Dios ni Senjor.

Algun tempoe pasar nos a pone na conocementoe di nos lezadornan koe anarkistanan di Bélgica a publica un courant coe n'e título-aí, koe ta causa horror. Awe nos tin e gustoe di participa nan koe é courant infame-aí no ta existi mas. Toer impresor di Bruselas a nenga di publiké na nan imprenta, comprendiendo koe nan tabata contribui na propagacion i circulacion di immoralidad i impiedad, koe lo no tabatin otro fruta, koe haci Bélgica ainda mas desgraciadoe di lo ke corrupcion moderna a hacié caba. Ultimo número di e courant-aí a mira luz na Génova.

Reina Cristina i su Jioe-Rey.

Un Senjora di Corte di Spanja ta scirbi foi Madrid na Redaccion di *Daily News:*

"Ta contra etiketa pa un Reina di Spanja mees cria su jioe, i p'esai Maria Cristina mester a privé di e gustoe di cria su dos promer jioenan. Na tempoe, koe el a haja su promer jioe Mercedes, é kier a crié é mees i el a pidi masjar pa nan permiti koe su jioe mamá su mees letji, ma coe muchoe dulzura nan a logra di convencé, koe é no tabata di constitucion basta fuerte pa haci esai. Coe pena anto el a entrega su Mercedes na manoe di un mentji, koe toer hendenan di palacio tabata jama *La Africana.*

"Despues koe Ministro Sagasta a larga toer dignatarionan di gobiernoe Spanjó, — koe tabata den un camber banda di esun, na oenda Reina Cristina a doena na luz — mira e Rey chikitoe, el a pone e gracioso criatura den braza di Condesa Medina de las Torres. E Senjora-aki, koe ta un gran favorita di Reina Cristina, a hiba e jioe pa su mama i dici: "¡ Zoentji bo Rey!" Maria Cristina a doena su único jioe homber un zoentji largoe, i coe lágrima den su wowo é dici: "Si tin algun cos pa recompensá mi pa toer lo ké mi a sufri, esai ta nacementoe di mi jioe homber."

"E dos princesa chikitoenan tabata boela di contentoe coe nan ruman-homber chikitoe, i nan a poentra nan jaja "ta kende a manda e roeman-aí pa nan," i nan a keda masjar contentoe ora nan a tende, "koe ta nan Papá a mandé foi Cieloe."

"E Rey chikitoe ta un mucha balente i salur. Su color ta hopi *bruin.* Ora Don Mateo Prasceides Sagasta tabatin é den su braza, el a coeminza grita asina duroe, i e Ministro a hajé asina verlegen, koe toer hende mester a hari.

"Wieg di e jioe-Rey ta masjar-masjar simple. Maria Cristina ta gusta simpleza den toer cos. Hopi bé é mees tabata sinta anochi cosé panja pa su jioe, i di bez en cuando su cunjánan, Isabel i Eulalia, sá judé.

"Papa Leon XIII a manda pa su ihá un boenita i luhoso kiépi di bautismo, koe moza Italianonan a traha; ma Reina Cristina ta desea koe e Rey chikitoe usa dia di su bautismo e mees bistir, den cual su tata, Alfonso XII, a batiza 29 anja pasar. El a manda drecha é bistir-aí caba pa bautismo di su jioe-Rey. Probablemente lo e bisti su jioe e precioso regalo di Papa dia é sali na público pa promer bé."

Ademas di e regalo, koe Papa a manda pa su ihá-Rey, El a manda pa Reina Cristina mees, dia di bautismo, un corona di oro adornar coe arma di familia Pecci i hopi piedra precioso.

Revista del Mercado.

NEW-YORK, Junio 16, 1886.

Azúcar. — (Mercado quieto).			
Cuba-Mascabado	4½	á	15/16
idem Centrifugo	5¼	á	5⅜
Pto Rico	4½	á	4⅞
Aloe (Quieto.)	3½	á	4
Brazilete.			
Delgado	20	á	25
Grueso	$ 25	á	30
Café. (Existencia 3-,200 sacos. Mercado firme.)			
MARACAIBO.			
Trujillo	8¼	á	8¼
Boconó	8½	á	9¼
Mérida	9	á	12
Cúcuta	9	á	10½
Clases extra	11	á	12½
SABANILLA. (Existencia 7,500 sacos. Mercado firme).			
Ordinario	8¼	á	8½
Regular	9	á	9½
Bueno	9½	á	10
Superior	10¼	á	10¾
Clases extra	11	á	13
LA GUAIRA, CARÁCAS Y Pt CABELLO. (Existencia 20,000 sacos. Mercado firme).			
Trillado	8	á	9
Descerezado	9½	á	12
CORO	7½	á	8
CIUDAD BOLIVAR	9	á	12
Bálsamo Tolú	25	á	26
Bálsamo Copaiba		á	26
Cueros de chivo. (Quieto.)			
Coro escojidos 1ª		á	56
Coro escojidos 2ª		á	53½
Coro escojidos 3ª		á	55½
Maracaibo (Quieto)		á	28
Rio Hacha sin los pequeños		á	33
La Guaira & Pt Cabello	26	á	27
Cueros de venado. (Algo mas activo.)			
Orinoco	22	á	
La Guaira		á	23½
Ptº Cabello		á	23½
Cueros de Res. (Mercado firme)			
Dulces La Guaira		á	16½
,, Pt Cabello	17½	á	18
Salados		á	13½
MARACAIBO. (firme.)			
Dulces	16	á	16½
Salados		á	13
SABANILLA, sin escojer	15	á	16
BOGOTÁ, idem	18	á	19
RIO HACHA, sin escojer	13½	á	14
ORINOCO, sin escojer	18½	á	19
Pro. PLATA		á	11½
Caucho. (Mercado firme).			
Pará fino		á	76
,, ordinario		á	57½
Cacao. (Quieto).			
Maracaibo	22	á	23
Caracas	17	á	20
Dividivi de Curazao.			
(Sin demanda)	$ 30	á	40
Maracaibo		á	35
Hueso. (por 2,000 lbs.)		á	24
Lana. (Quieto.)	9	á	11
Miel de Abeja.			
de Cuba, por Galon en depósito	36	á	38
de Stº Domingo. ,, ,,	31	á	35
Palo de Mora. (Mercado firme.)			
Maracaibo	17.00	á	18.00
Sabanilla		á	19.00
Zarrapia. (No hay en primeras manos)	1.25	á	

CAMBIOS. El cambio en Paris sobre Lóndres está hoy á fr 25.26½.

Sobre Lóndres Letras Banqueras á 3 d | v				$	á 4 90
id.	,,	,,	,, 60	,, ,,	á 4 88
Sobre Paris,	,,	,,	,, 3	,, frcs	á 5 13¾
id.	,,	,,	,, 60	,, ,,	á 5 16¼
Sobre Hamburgo	,,	,,	,, 3	,, M.	á 96⅞
id.	,,	,,	,, 60	,, ,,	á 95¾

ONDERTROUWD:

Felipe Sintiago

y

Rozalia Barkmeijer.

Pietermaai, 3 *Juli* 1886.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA.